

ρῶντας ἀπὸ ψηλὰ τὸν μυριόμορφο κάμφο, εἶδε τί μπορεῖ καὶ δύναται νὰ κάμῃ ἡ φύσις.

58

Ἡ ἀγρότης.

(μὲ ὑποχρεωτικὲς ρίμες)

Μέσ' στὸ γλυκοχάραγμα, στὸ μυστικὸ περι-
βόλι ἀνοίγει ἓνα τριαντάφυλλο, κρυμμένο μέσα
στὰ φύλλα ποῦ εἶναι σὰν παρθενικῆς ντροπῆς
πέπλος.

✽

Ἀνάμεσα ἀπ' αὐτὰ λιγάκι προβαίνει καὶ κα-
θάρια τοῦ οὐρανοῦ δροσοῦλα δροσίζει, καὶ μό-

λις τολμάει νὰ φιλήσῃ τὰ φύλλα ὁ ἀγνότερος
ἔρωσ τοῦ Ζεφύρου.

✽

Ἐκεῖνος ποῦ μὲ αὐτὸ στολίζει τὴν ἀθῶα κό-
μη, θὰ φανῇ μὲ τὴν ὀρι παναισμένη ἀπὸ τὴν
παρθενιῶ, ποῦ τόσον ἀγαπᾷ ὁ πρῶτος ἔρωτας

✽

Ἀπ' αὐτὸ τὸ τριαντάφυλλο ἔπλεξαν στεφάνι
οἱ ἄγγελοι ὅταν ἔφθασεν ἡ Παναγία στὸν Πα-
ράδεισο καὶ ὅλος ὁ οὐρανὸς ἀναγαλλίασε ὕστερα
ἀπ' τὸ Θεό.

Μετάφρασις ΣΠ. ΔΕ-ΒΙΑΖΗ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Η ΜΕΤΩΠΗ ΤΟΥ ΓΑΡΘΕΝΩΝΟΣ

Νέον τμήμα τῆς μετώπης τοῦ Παρθενῶνος
πρόκειται νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἐν τῷ Βρετανικῷ
μουσεῖῳ ὑλᾶζον. Ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ κ. Μπό-
τερελ. Παριστάνει τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν θώ-
ρακα ἐνὸς ἱππέος καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνὸς ἵππου
εὐρισκομένου ὀπισθέν του. Ἡ κεφαλὴ τοῦ
ἵππου εἶνε πολὺ καλὰ διατηρημένη. Τὸ ὑπό-
λοιπον ἔχει φθαρῇ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ
βρετανικοῦ κλίματος. Τὸ τμήμα αὐτὸ τῷ
1771 εἰς Ἀγγλὸς ἀρχαιοπώλης τὸ ἀνεῦρε με-
ταξὺ ἄλλων τεμαχίων ἀναγλύφων. Ἐκτοτε πε-
ριήχεται εἰς διαφόρους χεῖρας ὡς ἀγνώστου ἐ-
ποχῆς ἀρχαιότητος, ἐλὶ δεκατηετίδας δὲ ἦτο θαμ-
μένον εἰς ἓνα κῆπον χωρίου τῆς κομητείας
τοῦ Ἑσσεξ.

✽

ΝΕΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσσον ὑπεβλήθη
σχέδιον μεταρρυθμίσεως τοῦ ἡμερολογίου,
ὀνομασθὲν, «Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐλευθε-
ρίας» καὶ τὸ ὁποῖον ἔχῃ τὸ χάρισμα τῆς ἀπλό-
τητος.

Τὸ ἔτος θὰ διαιρεῖται εἰς 13 μῆνας ἔξ 28
ἡμερῶν ἕκαστος, ἥτοι ἐκ 4 ἑβδομάδων. Ἐκα-
στὸς μὴν θὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τῆς Δευτέρας. Θὰ
εἶνε οὕτω ἐκ 364 ἡμερῶν ἕκαστος. Ἡ πρώτη
ἡμέρα τοῦ ἔτους δὲν θὰ ἀνήκῃ εἰς οὐδὲνα
μῆνα, θὰ μένῃ εἰς ἀπομόνωσιν, θὰ εἶνε ἡ τρια-
κοσιοστὴ ἐξηκοστὴ πέμπτη ἡμέρα ἡ ἀπαραιτή-
τος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους. Κατὰ
τὰ δέκατα ἔτη θὰ προστίθεται μία ἐνδιάμεσος
ἡμέρα μεταξὺ τῆς τελευταίας τοῦ Φεβρουαρίου
καὶ τῆς πρώτης τοῦ Μαρτίου.

Κατὰ τὸ «Ἡμερολόγιον τῆς Ἐλευθερίας» αἱ
ἡμέραι τῆς εορτῆς καὶ αἱ ἐπέτειοι συμπύκνουν.
Οὕτω ὁ γεννηθεὶς τὴν Τρίτην, θὰ εορτάζῃ τὰ
γενέθλια πάντοτε τὴν Τρίτην. Ἡ Μεγάλῃ Πα-
ρασκευῇ θὰ συμπέσῃ τακτικῶς τῇ τῇ Μαρ-
τίου καὶ τὸ Πάσχα τὴν 7ην κλπ.

Πλεονεκτήματα: Πλήν τῆς ἀπλότητος, θὰ

περιορίζονται αἱ ἐτήσια δαπάναι διὰ τὴν ἐκ-
δοσιν νέων ἡμερολογίων, χιλιάδων τόνων
χάρτου, χιλιάδων ὥρων ἐργασία διὰ τοὺς τυπο-
γράφους καὶ βαρέλια μελάνης.

✽

Η ΝΕΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ἡ «Jazz band», τὸ νέον εἶδος ὀρχήστρας
κατέκτησε τὸ Παρίσι. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μαύρους
ἀπὸ ἓνα «μπάνζο» (εἶδος μανδολίνου, τὸ κατώ-
τερον μέρος τοῦ ὁποίου εἶνε ἓνα ταμποῦρλο)
ἀπὸ ἓνα πέρφερο, ἀπὸ ἀρκετὲς... κατσαρόλες
χίλκινες, ἀπὸ ντέφια, καστινιέτες, κουδούνια
ζώων, ἀπὸ σφυρίκτρας αὐτοκινήτων καὶ ἀπὸ σει-
ρήνας ἀτμοπλοίων...

Ἡ ὀρχήστρα αὕτῃ προκαλεῖ ἓνα ἁρμονικὸν
θόρυβον, λέγουσιν οἱ ἀκούσαντες, σπανίας καλλι-
τεχνικῆς ἀπολαύσεως! Ὅταν τὰ παιζόμενα κομ-
μάτια φθάνουν εἰς τὸ φόρτε, οἱ μουσικοὶ ἀν-
ξάνουν τὴν κακοφωνίαν, θρυμματίζοντες με-
σφαίρας περιστροφῆς στήλας πιατέλων τοῦ καφέ.

Τὸ «Ματέν», περιγράφον μίαν τοιαύτην συ-
ναυλίαν, ἀποκαλύπτει, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ
νέου πρίγματος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Διευ-
θυντηρίου ἔκαμε θραῦσιν ἡ λεγομένη «νισουρι-
στικὴ συναυλία». (Concert miaulique). Οἱ θια-
σῶται τοῦ θορύβου ἔκλειαν τότε μέσα εἰς τὸ
κλειδοκύμβαλον καμμιὰ εἰκοσαριά γάτες, τῶν
ὁποίων ἐπρόβαλλαν μόνον τὰ κεφάλια. Εἰς κάθε
πλήκτρον ἦτο προσηρμοσμένον ἔλασμα, τὸ ὁ-
ποῖον ἐκεντοῦσε τὴν οὐρὰν ἐνὸς ἀπὸ τοὺς γά-
τους. Τὰ οὐρλίσματα τῶν βατανιζομένων αἰ-
λουροειδῶν ἀπετέλουν τὴν συναυλίαν.

✽

Ο «ΓΛΑΥΚΟΣ».

Εἰς τὸ ἐν Μιλάνῳ θέατρον «Λυρικόν» ἐπαί-
χῃ τριπράκτος τραγῳδία Ἑλληνικῆς ὑποθέ-
σεως, ὁ «Γλαῦκος», ἔργον τοῦ Ἡρακλέους
Λουίτζι Μορσέλλι. Ὁ μῦθος τοῦ Γλαύκου ἔσχε
διαφόρους μορφάς. Ἡ ἀπλουστερά εἶνε αὕτη
Ὁ Γλαῦκος, ἀλιεὺς τῆς Βοιωτίας, ὁ ὁποῖος

είχεν εἰς τὰς φλέβας του τὸν ἰχθῶρα τῶν θεῶν, βλέπων ὅτι οἱ ἰχθεῖς τοὺς ὁποίους ἀνέσυρε διὰ τῶν δικτύων του, τοποθετούμενοι ἐπὶ τινῶν χόρτων, προσελάμβανον μεγίστην ζωηρότητα καὶ ἐπήδων εἰς τὸ ὕδωρ, ἔφηνεν ἐκ περιουσίας ἐκ τῶν χόρτων ἐκείνων. Ὑπὸ τὸ κράτος μυστηριώδους μέθης ἐπιδήσασκε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κατέστη θαλάσσιος θεὸς μετὰ μεγάλην λευκὴν γενειάδα καὶ οὐρ θαλαμῶν κυανῶν, εὐκρινέτους ὡς τὰ κύματα. Ἡρώσθη κατόπιν τῆς νύμφης Σκύλλης ἡ ὁποία δὲν τοῦ ἔδωκε προσοχήν, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποφύγῃ τὰς ἐνοχλήσεις του κατέφυγεν εἰς Σκελίαν. Ὁ Γλαῦκος ἐξήγησε τὴν συνδρομὴν τῆς Κίρκης, ἡ ὁποία συμπάθησεν τὸν Γλαῦκον, μετέβαλλε τὴν σκληρὰν νύμφην εἰς κῆτος. Ἀλλ' ὁ μῦθος μετεβλήθη καὶ ἐπλουτίσθη. Κατὰ τινὰ ἐκδοχὴν, ὁ Γλαῦκος ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἀργοναυτικὴν ἐκστρατείαν καὶ μάλιστα ἦτο πιλότος τῆς «Ἀργουῆς».

Ἡ παράστασις τοῦ «Γλαύκου» ἀπειλέσσει θεϊτρικὸν γεγονὸς καὶ αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν μακρὰς κριτικὰς περὶ τῆς ἀρχαιοπρεποῦς αὐτῆς τραγωδίας.

*

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΚΛΕΙΔΟΚΥΜΒΑΛΙΣΤΟΥ

Εἰς ἐκ τῶν μεγαλειτέρων κλειδοκυμβαλιστῶν τοῦ κόσμου εἶνε καὶ ὁ Ἀγγλὸς Μάρκ Ἀμβουρτζ. Πρὸ τίνος εἰς Μπραϊτόν εἰς μίαν συναυλίαν του καθ' ἣν ὥραν ἐξετέλει, ἐν μέσῳ θρησκευτικῆς σιγῆς, ἐν βάλ. τοῦ Σπέν, ἠκούσθη κρότος ἰσχυρὸς. Τὸ πιάνο εἶχεν ὑποστῆ βλάβην. Τὸ ἀκροατήριον ἀνεστατώθη. Ὁ κλειδοκυμβαλιστὴς κατελήρθη ἀπὸ ἀπελπίσεως.

Αἶφνης, ἀπὸ τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ὑψώθη μία φωνή. Εἰς κύριος ἀμέμπτου περιβολῆς προσεφέρθη νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν βλάβην. Ἦτο εἰς παλαιὸς ἐργαστασιάρχης κλειδοκυμβάλων. Ἐτέθη παράντα ἐπὶ τὸ ἔργον. Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ὁ Μάρκ Ἀμβουρτζ ἐπανελάμβανε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ βάλς, ἐν μέσῳ ζωηρῶν χειροκροτημάτων.

*

ΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΟΥΛΙΣΩΝΟΣ

Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου «Ὁ ἀνθρωπισμός», ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς ἀλήθειαν:

»Ἡ ἀτομικότης χάνεται ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ ὁ ἄνθρωπος ὑποτάσσεται εἰς τὴν μόδον ἢ εἰς τὴν γοητείαν τῆς ἐφημέρου φήμης — δημιοῦργήματα μιᾶς πλαστῆς κοινωνίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν λείπει ἐντελὴς ἢ εἰλικρινεία. Κανένας ἄνθρωπος δὲν εἶνε εἰλικρινής, ὅταν δοκιμάσῃ διαρκῶς νὰ μορφώσῃ τὴ ζωὴν του σύμφωνα μετὰ τὴν ζωὴν τῶν ἄλλων».

*

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Στίχοι ἀπὸ νέου ποίημα τοῦ κ. Παλαμᾶ, φέρον τὸν τίτλον: «Λουλούδια, Καρποί, Γυναικες, τὸ τραγοῦδι μου».

Τοῦ Μάνη τὰ κερασομαζέματα γιορτάσια

καὶ σὸ χιμὸ σας προσφερτὰ δροσολικέρια
μὰ δραπὰ ἀργεμένη ἀπ' τοὺς ἀρχαίους;
διαβίστερ ἀστραποθύμητη — ποῦ πάει;

Ἀπὸ ποίημα τοῦ κ. Μπελέ, περιγραφόντος λουτρόν.

Κούρμα στ' ἀτξέμερνα χιλιά φεύγ' ἡ φαρδιά —
[του φτέρνα
γιατ' ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ λουτροῦ καὶ τρέχει νὰ ραντίσῃ
μ' ἀραβικά μυρωδικὰ τὴν συμακιά τὴν στέρνα.

Παρακαλεῖται ὁ ποιητὴς: νὰ συνοδεύσῃ καὶ μετὰ σχόλια τοὺς στίχους του, διὰ νὰ μὴ χάνωνται τόσον ὑψηλὰ ποιήματα. . .

ΓΕΛΩΤΕΣ

Ἀπὸ χρονογράφου τοῦ Μπ. εἰς τὸν «Ελ. Τύπον»: «Τὰ μέγιστα τοῦ κορίου γίνονται ὡς τ σ ί ν τ ι φ α.»

— Ἀπὸ περιγραφὴν τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τῆς Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας, εἰς τὴν «Ἐνωσιν»:

«Ἡ Ἀκρόπολις ἔχει ὄψιν ἀπαυδισμοῦ, ἡ θάλασσα γεμάτη χολὴ ἀταλεῖ νὰ ἔλθῃ πρὸς συνάντησίν μας, ὁ Ὑμητὸς φωτιὰ, οἱ λόφοι χυτοπράσινοι σκαρβαῖοι στίς πτυχὲς ἔσαν θοῦ βελούδοι».

— Ἀπὸ μίαν ἄλλην περιγραφὴν τῶν νυκτοβίων Ἀθηναίων τοῦ Φορτουνίου εἰς τὸ «Ἐμ πρὸς»:

«Τὸ ρουμὶ ψαθάκι τῆς συμπτέτας μιλακώνει, τὰ πρόσωπα κόβονται εἰς τεμάχια ὡς μπαλκαβίδες».

Ἀπὸ ἐπιστολὴν τοῦ γλωσσολογικοῦ Φιλήτου πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν:

«Ἀντιπροσώπευσε τὴν ἐποχὴ τῆς φυλῆς στὰ μελλοῦμενα τῶν αἰώνων. . .».

Ὁ περιφημὸς Στ. α. τοῦ «Νεολόγου», ὡς γνωστὸν, γράφει τὰ κομψότερα καὶ χλιαρότερα χρονογραφήματα. Ἰδοὺ ἀποσπάσματα θαυμάσια:

«Τὰ κεραμίδια ἤρχισαν νὰ χύνουν ἀσυγχατήτα. . . δάκρυα». Διὰ τὸν χρονογράφον βέβαια.

Ὁ ἴδιος εἰς ἄλλο χλιαρὸν χρονογράφημά του: «Ἡ ζάχαρις κλείεται ἀπὸ σήμερον εἰς χιμὸν».

Ὁ ἴδιος ὡς καλλιτεχνικὸς τὴν κριτικὴν μετὰ νέαν μάσκαν, ὡς «Περαστικός»:

«Ἐτρωγες μουσταλευριὰν καὶ ἡγάλλετο ὡς νὰ ἔβλεπες θαλασσογραφίαν τοῦ κ. Ν. Καλογεροπούλου».

Καὶ παρακάτω ὡς χαριέστατος κοινωνιολόγος: «Ἡ σύγχρονος Ἀτθὶς εἶπε γάτα πάσχουσα ἀπὸ κινιγγὴν (! !)»

Περιγραφήν σεληνόφωτος ἀπὸ τὸν ἴδιον: «Ὁ ἔρως ἀγαπᾷ τὸ φεγγάρι, ὅπως ἡ γάτα τὰ ψάρια».

Καὶ ἐξακαλουθεῖ ἰχθυολογῶν.

«Κυττάζω τὴν θάλασσαν γεμάτην ἀσῆμνι. Τὰ ψάρια ἔχουν τρελλαθῇ καὶ πηδοῦν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν».

Εἰς ἄλλο χρονογράφημα τοῦ ἴδιου:

«Κυροὶ ἔστησαν ὄρθιοι ὡς μακαρόνια».

Ἀλλοίως.